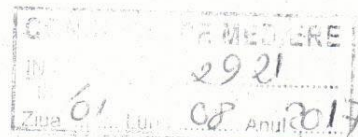

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
Str. PARCUL TRAIAN nr.10
ORADEA
SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

Destinatar:
CONSILIUL DE MEDIERE
sector 1, București, ȘOS. NICOLAE
TITULESCU, nr. 88B

R

DOSARUL NR. 69/35/2017

Materia: Contencios administrativ și fiscal
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: anulare act administrativ
Complet: p6 caf

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 100/2017 DIN DATA DE 14 Iulie 2017

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 100/2017, pronunțată la data de 14 Iulie 2017, de către CURTEA DE APEL ORADEA SECȚIA A II-A CIVILĂ, DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL.

L.S. PREȘEDINTE,
(ștampila)

Grefier,

Ya

100/2017 DIN DATA DE 14 Iulie 2017

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA

Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

SENTINȚA NR. 100/CA/2017-P.I.

Ședința publică din data de 14 iulie 2017

Completul compus din:

Președinte: Carmen ORBAN - judecător

Camelia BASU- grefier

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ, primă instanță, formulată de reclamantul **DANCIU IOAN VIOREL**, domiciliat în

în contradictoriu cu **pârâtul CONSILIUL DE MEDIERE**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 88 B; având ca obiect: anulare act administrativ .

Mersul dezbaterilor au fost consemnate în încheierea ședinței publice din data de 29 iunie 2017, parte integrantă din prezenta hotărâre, când instanța a amânat pronunțarea pentru data de 14 iulie 2017, pentru ca părțile să depună concluzii scrise.

**CURTEA DE APEL
DELIBERÂND:**

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel Oradea, secția contencios administrativ și fiscal, la data de 8 februarie 2017, și precizată la termenul de judecată din 29.06.2017, potrivit consemnărilor din încheierea de ședință, reclamantul Danciu Ioan Viorel în contradictoriu cu pârâtul Consiliul de mediere a solicitat ca prin hotărârea ce se va pronunța în cauză să se dispună:

- *anularea în tot a Hotărârii/ O nr. 30 din 08.08.2016 emisă de Consiliul de mediere cu referire și/sau au legătură cu „ taxa anuală profesională”;*
- *anularea în tot a Hotărârii/ O nr. 31 din 08.08.2016 emisă de Consiliul de mediere;*
- *anularea răspunsului la plângerea prealabilă;*
- *obligarea paratului să pe viitor să nu mai emită acte administrative cu asemenea conținut;*
- *obligarea paratului la plată de reparații pentru daune morale în sumă de 10.000 lei.*
- *obligarea paratului la plată cheltuielilor de judecată;*

În motivare arată că pârâtul a emis Hotărârea/O nr. 30 din data de 08.08.2016, hotărâre prin care se modifică "taxa anuală profesională" fixată la suma de 400 lei începând cu data de 01.01.2017, asupra căreia se instituie penalități de întârziere, precum și că neplata acesteia constituie sancțiune disciplinară care poate duce până la suspendarea din exercitarea profesiei de mediator.

Consideră că hotărârea contestată încalcă prevederile Legii nr. 192/2006, respectiv art. 17 și 21, întrucât acest text normativ nu reglementează o astfel de taxă denumită "taxă anuală profesională", astfel că aceasta nu este prevăzută de lege, iar pe de altă parte se instituie sancțiuni disciplinare care, la rândul lor, nu sunt prevăzute de lege.

Prin stabilirea unei astfel de taxe în mai multe hotărâri, Consiliul de Mediere a încălcat prevederile legii sau a adăugat la aceasta.

Arată că deși în preambulul actului atacat se menționează temeiul juridic ca fiind art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006, respectiv acoperirea cheltuielilor de organizare și funcționare din venituri proprii, rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament, perceperea "taxei anuale profesionale" nu este inclusă în Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, aprobat prin Hotărârea nr. 5/2007; respectiv la art. 9.

Potrivit art. 9 din acest regulament: "Consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: a) taxe provenind din autorizarea mediatorilor; b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator; j) donații, sponsorizări, alte surse de finanțare, dobândite în condițiile legii; k) resurse obținute de la bugetul de stat sau de la bugetele locale; l) încasări din vânzarea materialelor proprii; m) sume provenite din amenzile aplicate ca sancțiuni disciplinare; n) alte tipuri de taxe stabilite prin hotărâri ale Consiliului."

Dacă prevederea de la lit. b) nu reprezintă venituri proprii rezultate din activitatea Consiliului de mediere. Din sintagma "sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere" se înțelege orice realizare de activități permise de lege, care să fie desfășurate de către membrii Consiliului, iar aceste venituri să constituie bază respectării prevederilor legale menționate la art. 21 din Legea nr. 192/2006.

Apreciază că pârâul fiind un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public nu are competență și nici abilitatea legală de stabilire și de obligare a persoanelor autorizate ca mediator pe teritoriul României pentru plată unor taxe, dacă aceste taxe nu sunt prevăzute în lege.

Noțiunea de taxă este reglementată în legislația din România, în Legea nr. 500/2002 și care o definește ca fiind: o sumă plătită de o persoană fizică sau juridică, de regulă, pentru serviciile prestate acesteia de către un agent economic, o instituție publică sau un serviciu public. Ori, Consiliul de mediere nu realizează nici un serviciu public mediatorilor autorizați.

Arată că raportul juridic de drept este format din drepturile și obligațiile subiectelor participante la aceste raporturi juridice, ce derivă din dispozițiile legale - ori, în speță nu există nicio dispoziție legală care să oblige subiectele participante la existența unui raport de drept al "taxei anuale profesionale".

Consideră că se află în fața unui raport de drept public, fiscal, iar creanțele fiscale sunt drepturi patrimoniale care rezultă din raporturile de drept material fiscal. Consiliul de mediere fiind un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public, în cadrul raporturilor de impunere, precum cel din speță, legea trebuie să reglementeze categoriile de drepturi și obligații corelative ale părților și nu Regulamentul de organizare și funcționare.

Din lecturarea Legii nr. 192/2006 și a Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, nu este prevăzut că, mediatorii autorizați fac parte din Consiliul de mediere, ci acesta este format de 9 membri titulari și 3 membri supleanți.

Numai în situația în care toți mediatorii autorizați ar fi făcut parte din Consiliul de mediere, atunci, "taxa anuală profesională" ar fi putut să facă parte în accepțiunea "sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere", întrucât o taxă profesională este o taxă că un rezultatul desfășurării unei activități de mediere. Ori, cum o asemenea prevedere nu există, consideră că nici Hotărârea/O nr. 30/08.08.2016 nu este legală, cu privire la obligativitatea plății "taxei anuale profesionale".

Reclamantul apreciază că singură hotărâre care s-a încadrat în prevederile Legii nr. 192/2006 a fost cea cu nr. 1307/14.12.2008, care institua taxa anuală de administrare a Tabloului Mediatorilor în cuantum de 400 lei. Sumele de bani colectate au fost folosite în scopul publicării primului Tablou al Mediatorilor, în acest fel Consiliul de Mediere prestand un serviciu în folosul mediatorilor și o activitate care i-a adus un venit, conform legii.

Ulterior, prin transformarea taxei anuale de administrare a tabloului în "taxă anuală profesională", Consiliul de mediere a încălcat flagrant legea, cu atât mai mult cu cât nu putea și nu poate face dovadă că sumele solicitate cu acest titlu provin în urmă unor activități prestate de către el.

Mai mult, cu încălcarea prevederilor Legii nr. 192/2006, Consiliul de Mediere a instituit prin aceste hotărâri sancțiuni la adresa mediatorilor care nu achită "taxa anuală profesională", sancțiuni disciplinare nu sunt prevăzute expres de lege.

Consiliul de Mediere nu își înțelege rolul pentru care a fost înființat prin lege și atribuțiile limitate pe care această i le conferă. Instituția nu a fost înființată asemenea unei asociații unice ce are dreptul de a încasa cotizații de la membrii săi. Legea nu prevede în sarcina mediatorilor obligația de a susține financiar Consiliul de Mediere, ci acesta trebuie să realizeze el însuși activități din care să își asigure indemnizațiile și salariile.

Consiliul de mediere, în conformitate cu prevederile art. 21 din Legea nr. 192/2006, poate realiza venituri doar din activitățile proprii și nu din taxarea activității mediatorilor.

Fată de abaterile disciplinare prevăzute în Legea nr. 192/2006, arată că această lege nu prevede nici o abatere disciplinară care să aibă conținutul stabilit de Consiliu, respectiv de neplata a „taxei anuale profesionale”. Încetarea calității de mediator poate avea loc numai în cazurile limitative prevăzute la art. 15 din Legea nr. 192/2006, că sancțiune disciplinară, în condițiile art. 39 alin. (1) lit. d) din lege, unde se menționează că sancțiunile disciplinare se aplică în raport cu gravitatea abaterii și constau în încetarea calității de mediator.

Astfel, încetarea calității de mediator are loc ca urmare unei abateri grave, iar această abatere gravă trebuie să constituie o sancțiune disciplinară. Ori, în cauza dedusă judecătii, neplata „taxei anuale profesionale” nu este inclusă în categoria sancțiunilor disciplinare, deci răspunderea disciplinară prevăzută la art. 38 din lege cuprinde reglementări stricte. De asemenea, art. 29 și art. 36 din lege, „mediatorul este obligat...”, „mediatorul are îndatorirea...”, „mediatorul nu poate...”, deci se prevăd obligații ale mediatorului, care dacă nu sunt respectate, pot constitui abateri disciplinare.

Astfel, actul administrativ trebuie anulat, întrucât, printr-o simplă decizie, a unor hotărâri emise de către organul de conducere al unui organism autonom nu se poate adăuga la lege, iar legea nu cuprinde asemenea dispoziții, în sensul prevăzut în Hotărârea/O nr. 30 din 08.08.2016.

Totodată, art. 3 lit. b) din actul administrativ atacat constituie o prevedere care aduce o atingere patrimonială nejustificată și nelegală. Atâta timp cât taxa nu este reglementată de lege, nici penalitățile pe fiecare zi de întârziere nu pot să existe.

Cu privire la anularea Hotărârii/O nr. 31 din data de 08.08.2016, arată că Legea nr. 192/2006 nu prevede și nu reglementează înființarea unui Corp Profesional al Mediatorilor din Județ. Reglementarea unui asemenea corp profesional doar prin Statutul profesiei de mediator nu poate sta ca temelie juridică pentru efectuarea cheltuielilor în vederea susținerii administrative a acestora. De asemenea, mediatorii nu pot fi obligați să susțină din veniturile lor un aparat administrativ creat în afara prevederilor legii 192/2006.

Arată că prin această hotărâre nelegală nu s-a urmărit altceva decât transformarea mediatorilor într-o masă de cotizanți fără nici un drept, la simplă discreție a câtorva persoane în calitate de recuperatori. Motivarea acestora că activitățile de promovare a medierii de către Consiliul de mediere trebuie susținute de mediatorii printr-o taxă anuală profesională, care să fie colectată de către o persoană desemnată în fiecare județ, contracost, nu este prevăzută în lege și legiuitorul nu a avut nici un moment acest lucru în intenție, Consiliul de mediere având clar precizate în lege modalitățile prin care poate realiza venituri din activități proprii.

Pentru punctele 3, 4 și 5 din p. cerere, solicită instanței să le admită întrucât, la punctul 3, răspunsul netemeinic, iar reprezentantul legal al Consiliului de mediere prin persoana Președintelui Consiliului de mediere nu a semnat răspunsul la procedura prealabilă în temeiul

art. 7 din Legea 554/2004, în ceea ce privește punctul 5 , potrivit Codului de procedură civilă, partea care cade în pretenții este obligată la plată cheltuielilor de judecată.

De asemenea, solicită, în temeiul art. 8 pct. 1 din Legea 554/2004, obligarea pârâtului la reparații pentru daune morale în sumă de 10.000 lei, motivate prin faptul că atitudinea membrilor Consiliului de mediere a fost și este una de lipsă de respect față de reclamant ca mediator, de la care Consiliul de mediere solicită plată unei taxe nelegale, recurgând la mesaje de intimidare și amenințare cu suspendarea sau scoaterea din profesie în cazul neplății taxei stabilite în mod arbitrar și fără respectarea legii.

Astfel că, după emiterea Hotărârilor O30 și O 31 în 08.08.2016, începând cu data de 13.09.2016 a început să primească pe email, de la parat, mesaje de intimidare și amenințare că în cazul nerespectării hotărârilor de mai sus, această constituie abatere disciplinară și va fi sancționat cu suspendarea din profesie pe o perioadă de la o luna la 6 luni sau chiar cu măsura încetării calității de mediator, fiind informat că aceste taxe poartă și penalități de întârziere de 0,01% pe zi de întârziere.

Tot din luna septembrie a anului 2016, pe lângă emailuri, au început acțiunile de presiune a membrilor Consiliului de mediere asupra mediatorilor, prin organizarea de ședințe online sau videoconferințe în toate județele sub diferite pretexte, dar al căror scop principal era ca, prin intimidare și amenințări, să pună presiune pe mediatorii pentru plată taxelor nelegale.

În drept, reclamantul și-a întemeiat cererea pe dispozițiile cuprinse în art. 1, art. 7 pct. 1, art. 8 pct. 1 din Legea 554/2004, precum și pe toate prevederile legale la care a făcut referire în cerere.

Prin întâmpinarea depusă la dosar, la data de 20 martie 2017, pârâtul Consiliul de Mediere a solicitat respingerea tuturor capetelor de cerere de chemare în judecată.

Se arată că taxa anuală profesională, datorată de mediatorii autorizați Consiliului de mediere, constituie venit propriu pentru instituția de interes public, și este prevăzută de actele normative în vigoare, art. 21 lit. e) din Legea nr.192/2006, art. 9 lit. b) din Hotărârea nr.5/2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, art. 9 alin 1, art. 10 alin 1 d) alin 2 , art. 29 pct. 23, art. 30, art. 31 alin. 2 n) din Hotărârea nr. 39/2015 privind aprobarea Statutului profesiei de mediator, dar și de alte hotărâri ale Consiliului de mediere:

- Hotărârea nr.1307/14.12.2008 privind stabilirea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și a condițiilor de plată a acesteia;

- Hotărârea nr.1309/14.12.2008 privind taxele care se constituie venit la bugetul Consiliului de mediere începând cu 01 ianuarie 2009;

- Hotărârea nr.1437/14.02.2009 privind contul pentru colectarea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și scopul utilizării acestei taxe;

- Art. 5 din: Hotărârea nr.196/25.02.2012 privind modificarea unor hotărâri, modifică inclusiv art. 2 din Hotărârea nr.1307/14.12.2008 și schimbă denumirea „Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor” în „taxa anuală profesională” și cuantumul acesteia de la 400 lei la 300 lei;

- Hotărârea O nr. 20/31.05.2014 privind activitățile care au destinate încasările din „taxa anuală profesională”;

- Hotărârea O nr. 04/19.02.2016 privind termenul de grație și posibilitatea de plată eşalonată a taxelor profesionale restante.

Însuși mediatorul Danciu Viorel recunoaște la paragraful, pag. 4 din cerere că Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 se încadra în prevederile Legii nr. 192/2006. Taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor instituită la 14.12.2008 este una și aceeași taxă anuală profesională a cărei denumire a fost modificată în 25.02.2012.

Cuantumul acestei taxe a variat între 400 lei și 300 lei în funcție de nevoile și necesitățile instituției cu scopul susținerii activităților Consiliului .

În concluzie articolele criticate prin plângerea prealabilă, adresată Consiliului de mediere, nu adaugă la lege, nu impun mediatorilor obligații și condiții care să contravină normelor legislative și nu instituie abateri disciplinare care exced legii.

Instituția Consiliului de mediere, are caracterul unei instituții publice centrale dar se finanțează din venituri proprii fără nicio legătură cu banul public și în consecință nu este subiect de drept fiscal și raportul juridic dintre instituție și mediator nu se află în categoria raporturilor de drept financiar public.

În ceea ce privește anularea în tot a Hotărârii O nr. 31/08.08.2016, se arată că actele administrative a căror revocare se solicită au intrat în circuitul civil și și-au produs efectele juridice prin finalizarea procedurii de alegeri teritoriale și validarea procesului electoral în urmă rezultatului alegerilor care s-au desfășurat în perioadă 13-25 mai 2015, conform prevederilor din Hotărârile O nr. 31 și nr. 32/28.05.2015, emise de Consiliul de mediere. Actele administrative prin care s-au organizat alegerile pentru "Corpul Profesional al Mediatorilor din România" la nivel teritorial și-au produs efectele prin voința participării mediatorilor la procesul de depunere a candidaturilor într-un număr de 198 dosare de candidatură valide, fapt ce infirmă existența interesului legitim actual în a promova o astfel de contestație.

Consiliul de mediere, în scopul organizării activității de mediere, are multiple atribuții principale dar nu limitative.

La art. 17 alin.2) este prevăzut că organizarea și funcționarea Consiliului de mediere se face potrivit Legii nr. 192/2006, precum și Regulamentului de organizare funcționare Consiliului de mediere adoptat prin Hotărârea nr.5 din 13 mai 2007, modificat și completat. Art. 2 din Regulament reglementează clar aria de competență a Consiliului de mediere, respectiv "punerea aplicare prevederilor privind atribuțiile Consiliului, precum și dispozițiilor privind organizarea profesiei de mediator."

În consecință, atât legea cât și regulamentul de aplicare, nu disjung cele două noțiuni, ele fiind privite ca un întreg, se îmbină pentru că nu ar putea exista activitate de mediere fără corp profesional și invers, iar Consiliul de mediere este autoritatea ce completează prerogativele de organizare și control în cadrul profesiei.

Corpul profesional al mediatorilor este organizat de Consiliul de mediere în baza normelor stabilite de lege și regulament, prin art. 24 din Legea nr. 192/2006, care lasă la îndemână Consiliului modalitatea flexibilă de organizare mediatorilor în sens larg în "asociații profesionale locale".

Prin Hotărârea O nr.5/25.03.2015 membrii Consiliului au hotărât ca procedura de consultare publică a mediatorilor să se desfășoare până la data de 24.04.2015, timp de o luna de zile în care mediatorii au avut la dispoziție o adresă de email special creată pentru comunicarea rapidă a propunerilor referitoare la organizarea teritorială a corpului profesional. Toate aceste demersuri legale pe care Consiliul de mediere le întreprinde prin adoptarea de hotărâri nu pot fi revocate față de art. 19 alin. 4 din Legea nr.192/2006 care definește care este instrumentul prin care instituția își exercită autoritatea de reglementare, organizare și control în mediere.

În urmă consultării mediatorilor, Hotărârea O nr.4/25.03.2015 a fost modificată și completată prin Hotărârea O nr.16/25.04.2015 prin care se organizează "Corpul Profesional al Mediatorilor din România" de sine stătător la nivel național prin crearea în fiecare județ a Corpului Profesional al Mediatorilor din Județul respectiv. Mediatorul reclamant nu a depus niciun efort în vederea contestării constituirii Corpului profesional al mediatorilor din România prin structurile sale teritoriale.

Organizarea mediatorilor autorizați constituie o necesitate la nivel național și o nevoie de legitimitate instituțională care a fost transpusă în acest proiect.

Față de celelalte capete de cerere 3,4,5 și 6 solicită respingerea că fiind nefondate instanța neputând cenzura răspunsuri emise la plângerea prealabilă sau acțiuni viitoare.

La data de 08.05.2017, reclamantul a sesizat instanța cu soluționarea excepției de nelegalitate a următoarelor acte administrative:

1. Hotărârea nr. 5/13.05.2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Mediere, respectiv art. 9 lit. b) și n);
2. Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 privind stabilirea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și a condițiilor de plată a acesteia;
3. Hotărârea nr. 1309/14.12.2008 privind taxele care se constituie venit la bugetul Consiliului de mediere începând cu 01 ianuarie 2009;
4. Hotărârea nr. 1437/14.02.2009 privind contul pentru colectarea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și scopul utilizării acestei taxe;
5. Hotărârea nr. 196/25.02.2012 privind modificarea unor hotărâri, prin care se modifică art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 și schimbă denumirea "Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor" în "Taxa anuală profesională" și cuantumul acesteia de la 400 lei la 300 lei;
6. Hotărârea O nr. 20/31.05.2014 privind activitățile care au destinate încasările, din "taxa anuală profesională";
7. Hotărârea O nr. 04/19.02.2016 privind termenul de grație și posibilitatea de plată eșalonată a taxelor profesionale restante.

Reclamantul arată că excepția este admisibilă întrucât sunt îndeplinite condițiile art. 4 din legea nr. 554/2004, respectiv solicită verificarea legalității unor acte administrative individuale în cadrul unui proces aflat pe rolul instanței, iar de aceste acte contestate depinde soluționarea litigiului pe fond, actuala reglementare prevăzând că nu este obligatorie parcurgerea procedurii prealabile.

În motivarea excepției de nelegalitate, reclamantul arată că art. 9 din Hotărârea nr. 5/13.05.2007 pentru aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de Mediere, prevede următoarele tipuri de venituri: b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator;" și la n) alte tipuri de taxe stabilite prin hotărâri ale Consiliului". Potrivit art. 21 lit. a) - e) din Legea nr. 192/2006 se poate observa că legiuitorul nu a prevăzut obligativitatea plății de către mediatorii a unor taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator și nici posibilitatea stabilirii de către Consiliul de Mediere a unor alte tipuri de taxe prin hotărâri ale sale.

Cu privire la Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 privind stabilirea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și a condițiilor de plată a acesteia, arată că potrivit Legii nr. 192/2006, nici această taxă nu este inclusă în corpul actului normativ, fapt pentru care stabilirea ei este nelegală.

În cuprinsul Hotărârii nr. 1309/14.12.2008 privind taxele care se constituie venit la bugetul Consiliului de mediere începând cu 01 ianuarie 2009, pârâtul a stabilit care sunt veniturile la bugetul Consiliului, iar doar prima "liniuță" se conformează Legii nr. 192/2006, restul taxelor nu fac parte din cuprinsul actului normativ.

Hotărârea nr. 1437/14.02.2009 privind contul pentru colectarea Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor și scopul utilizării acestei taxe este nelegală, întrucât taxa de administrare a tabloului fiind nelegală, rezultă implicit că și deschiderea unui cont pentru colectarea acestei taxe este nelegală.

Punctul 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 privind modificarea unor hotărâri, prin care se modifică art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 și schimbă denumirea "Taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor" în "Taxa anuală profesională" și cuantumul acesteia de la 400 lei la 300 lei, solicită a se constata că nu este prevăzută în actul normativ, respectiv în Legea nr. 192/2006, rezultând nelegalitatea acestuia.

Cu privire la Hotărârea O nr. 20/31.05.2014 privind activitățile care au destinate

încasările din "taxa anuală profesională", aceasta este nelegală, întrucât nu sunt îndeplinite condițiile legale stipulate în actul normativ invocat în preambulul ei. Astfel, se invocă art. 12 alin. (1) și (3) din Legea nr. 192/2006, dar acest articol face mențiunea că mediatorii autorizați sunt înscriși într-un tablou și Consiliul de mediere are obligația să actualizeze periodic acest tablou. Deci, nu există nicio legătură cu conținutul textelor cuprinse de la art. 1 la art. 4. Se mai menționează art. 20 lit. a) și f) din lege, care fac referire la atribuțiile Consiliului, în sensul că acesta are obligația să promoveze activitatea de mediere și să reprezinte interesele mediatorilor autorizați, precum și să întocmească și să actualizeze tabloul mediatorilor autorizați, astfel că nu există nici o legătură cu textul. Se face trimitere și la art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006, care este invocat greșit, în sensul că textul acestui articol precizează "Consiliul de mediere își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, respectiv, din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament." Din activitatea Consiliului rezultând sume de bani, iar din acești bani, își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare, constituind astfel, venituri proprii.

Cu referire la Hotărârea O nr. 04/19.02.2016, precizează că acest act administrativ este nelegal, având în vedere faptul că, se face referire la acordarea unui termen de grație a taxei profesionale, iar în caz de neconformare, se consideră că fiind o răspundere disciplinară a mediatorului intervenită pentru abaterea săvârșită "altor fapte care aduc atingere probității profesionale".

Ori, pe de o parte, pentru a se acorda un termen de grație pentru achitarea taxei profesionale este necesar a se stabili dacă taxa profesională a fost și este legală a se achita de către mediatorul autorizat.

Pe de altă parte, probitatea profesională semnifică: cinste, integritate, onestitate, ceea ce în situația prezentată, rezultă că, în raport cu persoanele terțe aflate în procedură de mediere, nu poate exista nici o faptă care să aducă "atingere probității profesionale". Deci, nu poate exista abatere disciplinară. Pentru ca o faptă să intre în sfera de cuprindere a abaterilor disciplinare, trebuie a fi reglementată într-un act normativ și care să aducă atingere persoanelor participante procesului propriu-zis de mediere. Ori, faptul că mediatorul nu s-a conformat "termenului de grație" nu poate constitui o abatere disciplinară, iar cinstea, integritatea și onestitatea exercitării profesiei de mediator nu are nici o legătură cu neconformarea "termenului de grație" pentru plată taxei profesionale.

Se mai arată că sursele de venit ale Consiliului de mediere sunt cu totul alte surse de venit, nicidecum nu pot a fi stabilite prin acte administrative individuale și/sau cu caracter normativ. Nu există nicio prevedere legală prin care Consiliul de mediere să fi fost îndrituit să stabilească o "taxă de tablou", iar ulterior, să modifice denumirea taxei, în "taxă anuală profesională", chiar și printr-un act administrativ.

Potrivit art. 20 din Legea nr. 192/2006, Consiliul de mediere are obligația să ducă la îndeplinire anumite obligații, dar aceste obligații nu pot fi duse oricum și sub orice formă, eludând cadrul normativ, care este foarte clar și precis.

Perpetuarea succesivă în actele administrative de obligare a mediatorilor de a achita o taxă: fie de "tablou", fie o "taxă anuală profesională", conduce la crearea unei imagini neclare despre acest organism autonom cu personalitate juridică, de interes public.

Examinând excepțiile de nelegalitate invocate, instanța le apreciază ca fiind neîntemeiate, din următoarele considerente:

Prin **Hotărârea nr. 5/13.05.2007**, pârâul a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, în temeiul art. 20 lit. m) și art. 71 alin. 1 și 3 din Legea nr. 192/2006 privind medierea și organizarea profesiei de mediator.

Reclamantul critică, sub aspectul legalității, art. 9 lit. b) și n) din Hotărârea Consiliului de mediere nr. 5/13.05.2007, prin raportare la art. 21 lit. a) – e) din Legea nr. 192/2006, forma în vigoare la momentul invocării excepției, textele criticate reglementând următoarele:

„Consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din următoarele tipuri de venituri: lit. b) taxe profesionale pentru exercitarea profesiei de mediator; lit. n) alte tipuri de taxe stabilite prin hotărâri ale Consiliului.”

Pentru început, **instanța va analiza legalitatea art. 9 lit. b) din Hotărârea nr. 5/2007.**

Astfel, instanța constată că, în baza Legii nr. 192/2006, a fost înființat Consiliul de mediere, organism autonom cu personalitate juridică, de interes public, care se organizează și funcționează potrivit prevederilor legii privind medierea și organizarea profesiei de mediator, dar și ale regulamentului său de organizare și funcționare. Una din atribuțiile principale ale Consiliului, prevăzută la art. 20 lit. m) din legea nr. 192/2006, constă în a adopta Regulamentul de organizare și funcționare a sa.

În consecință, în baza legii, Consiliul a adoptat Hotărârea nr. 5/13.05.2007 prin care a aprobat Regulamentul de organizare și funcționare.

Cheltuielile de organizare și funcționare, potrivit art. 21 din lege, au fost prevăzute a fi acoperite din veniturile proprii ale Consiliului, respectiv din: a) taxele provenind din autorizarea mediatorilor; b) donații, sponsorizări, finanțări și alte surse de venit, dobândite în condițiile legii; c) încasări din vânzarea publicațiilor proprii; d) sumele provenind din amenzi aplicate ca sancțiuni disciplinare; e) *alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament.*

Instanța constată că legea lasă o marjă de apreciere Consiliului de mediere în a stabili alte sume din care să își acopere cheltuielile de funcționare, sub dubla condiție de a fi stabilite prin regulament și de a rezulta din activitatea Consiliului. Veniturile din care se acoperă cheltuielile de organizare și funcționare nu sunt enumerate limitativ în textul art. 21 din Legea nr. 192/2006.

Prin urmare, prima condiție legală este îndeplinită în speță, taxa profesională pentru exercitarea profesiei de mediator a fost stabilită prin regulamentul de organizare și funcționare, în acord cu art. 21 lit. e), ce permite părâtului a statua asupra altor sume ce vor forma veniturile sale, neavând relevanță denumirea aleasă pentru acestea, că este vorba de „taxe” sau o altă denumire.

Pe de altă parte, referitor la cea de-a doua condiție - proveniența acestor taxe din activitatea Consiliului, instanța va examina evoluția în timp a textului criticat, în scopul de a identifica natura acestei taxe.

Astfel, se constată că această taxă a fost introdusă abia prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 195/25.02.2012 pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, înlocuind taxa provenind din activitatea depusă pentru administrarea tabloului mediatorilor, aceasta din urmă fiind introdusă pentru prima dată prin Hotărârea Consiliului de mediere nr. 2450/06.08.2011 pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere. Aceste hotărâri nu au fost contestate de către reclamant.

În aplicarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, respectiv a art. 9 și art. 18 din acesta, prin **Hotărârea nr. 1307/14.12.2008**, la art. 2, și prin **Hotărârea nr. 1309/14.12.2008**, art. 1, Consiliul de mediere a stabilit taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor în cuantum de 400 lei.

Deși, la momentul adoptării acestei hotărâri, Regulamentul de organizare și funcționare nu prevedea expres o asemenea taxă (fiind prevăzută expres abia din 06.09.2011), părâtul putea stabili taxa întrucât art. 9 lit. i) din Regulament (în vigoare în decembrie 2008 – alte venituri stabilite prin hotărâri ale Consiliului) coroborat cu art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 îi conferea dreptul de a stabili alte taxe prin hotărârile sale, sub condiția ca acele taxe să provină din activitatea desfășurată de părât.

Ori, instanța reține că activitatea Consiliului, respectiv principalele sale atribuții se regăsesc reglementate la art. 20 din legea nr. 192/2006, printre care se numără și întocmirea și actualizarea tabloului mediatorilor autorizați, ținerea evidenței birourilor mediatorilor

autorizați.

Rezultă că taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor reprezintă o taxă percepută pentru buna desfășurare a activității consiliului constând în întocmirea și actualizarea tabloului mediatorilor autorizați, prevăzută de lege, astfel că respectă prevederile de instituire a ei, reglementate la art. 21 lit. e din Legea 192/2006, respectiv este o taxă impusă în condițiile Regulamentului de organizare și funcționare și suma respectivă provine din activitatea desfășurată de Consiliu.

Fiind o taxă stabilită în condițiile legii, reglementarea modalității de plată constituie o atribuție a Consiliului de mediere, nesupusă unor limitări exprese prin lege. De altfel, reclamantul nici nu indică în ce fel contravine legii modalitatea de plată a taxei. În consecință, instanța apreciază că stabilirea obligației de plată a taxei ca fiind începând cu anul următor celui în care s-a emis hotărârea de autorizare, precum și a termenului de scadență la 31 martie a anului pentru care se datorează plata, cu excepția primului an când poate fi plătită până la 30 iunie, nu contravine prevederilor legale în vigoare la momentul emiterii hotărârii, neputându-se identifica dispoziții normative contrare, având forță juridică superioară.

Față de aceste considerente, instanța apreciază că art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008 și art. 1 din Hotărârea nr. 1309/14.12.2008, cu referire la taxa de administrare a tabloului mediatorilor, ale Consiliului de mediere, sunt adoptate în acord cu condițiile legale.

Această taxă, în forma examinată, a fost menținută până în 25.02.2012, când prin **art. 5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 a Consiliului de mediere**, contestat pe calea excepției de nelegalitate de către reclamant în prezenta speță, în baza art. 21 din Legea nr. 192/2006 și art. 9 din ROF a Consiliului de mediere, s-a aprobat modificarea art. 2 din Hotărârea nr. 1307/14.12.2008, în sensul că s-a stabilit în locul ei o taxă profesională în cuantum de 300 de lei care se datorează de către toți mediatorii autorizați cu formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006 și care sunt înscrși în Tabloul mediatorilor, începând cu anul următor emiterii hotărârii de autorizare, după exemplul: mediatorul care a fost autorizat la 06.10.2010 este scutit de plata taxei profesionale timp de un an de zile, adică până la 06.10.2011.

Prin aceeași hotărâre s-a stabilit că mediatorii înscrși în Tabloul mediatorilor, dar care nu au o formă de exercitare a profesiei conform Legii nr. 192/2006, datorează o taxă anuală profesională de 100 de lei. Mediatorii suspendați datorează o taxă de 100 de lei.

De asemenea, s-a reglementat și modalitatea de plată, respectiv că această taxă se achită semestrial în 2 cote părți egale, iar plata fiecărei cote părți până la data de 15 ale primei luni a fiecărui semestru atrage o reducere de 10%, precum și că în situația în care într-un semestru mediatorul autorizat a achitat cota parte din taxă, fără reducere, poate beneficia de facilitate în semestrul următor.

Instanța remarcă faptul că, în aceeași zi, Consiliul de mediere a adoptat și o altă hotărâre, nr. 195/2012, pentru modificarea și completarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere (publicată în Monitorul Oficial în 04.04.2012), prin care a înlocuit taxa provenind din activitatea depusă pentru administrarea tabloului mediatorilor cu taxa profesională pentru exercitarea profesiei de mediator.

În consecință, instanța constată că, și în acest caz, pârâtul putea stabili taxa profesională, întrucât art. 9 lit. n din Regulament (în vigoare în februarie 2012 – alte venituri stabilite prin hotărâri ale Consiliului) coroborat cu art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 îi conferea dreptul de a stabili alte taxe prin hotărârile sale, sub condiția ca acele taxe să provină din activitatea desfășurată de pârât. Mai mult, chiar în aceeași zi, Consiliul și-a completat propriul Regulament, în temeiul art. 21 li. e din lege, prevăzând expres această taxă în propriul regulament.

Ori, instanța reține din nou că activitatea Consiliului, reglementată la art. 20 din legea nr. 192/2006, cuprinde printre atribuții și întocmirea și actualizarea tabloului mediatorilor autorizați, ținerea evidenței birourilor mediatorilor autorizați.

Pentru aceleași considerente, reținute mai sus, *instanța apreciază că art. 5 din Hotărârea 196/25.02.2012 a Consiliului de mediere*, pentru modificarea art. 2 din Hotărârea nr. 1307/2008, *în integralitatea sa, este adoptat în acord cu condițiile legale*.

Revenind la legalitatea art. 9 lit. b) din Hotărârea nr. 5/2007, forma în vigoare la momentul invocării excepției de nelegalitate în speță, instanța observă că pârâtul are o vastă activitate în ce privește evidența mediatorilor autorizați, astfel că apreciază că nu este contrar dispozițiilor legale în vigoare, ca în schimbul acestei activități proprii, Consiliul să perceapă o taxă.

Nu sunt întemeiate argumentele reclamantului în sensul că pârâtul încasează cotizații de la mediatori, prin taxarea activității mediatorilor, ori că taxa profesională este rezultatul desfășurării activității de mediere propriu-zisă, ci așa cum s-a prezentat mai sus, pârâtul realizează activități proprii privind evidența mediatorilor autorizați, în baza atribuțiilor sale enunțate mai sus, în beneficiul acestora.

Nu pot fi reținute nici argumentele derivând din Legea nr. 500/2002 ori reglementarea raportului juridic fiscal, întrucât Consiliul de mediere este un organism autonom cu personalitate juridică, de interes public și nu o instituție publică finanțată integral din venituri proprii, iar între acesta și mediatori nu intervin raporturi juridice de drept fiscal.

Prin instituții publice, în sensul Legii nr. 500/2002 – art. 2 pct. 30, se înțelege o denumire generică ce include Parlamentul, Administrația Prezidențială, ministerele, celelalte organe de specialitate ale administrației publice, alte autorități publice, *instituțiile publice autonome*, precum și instituțiile din subordinea/coordonarea acestora, finanțate din bugetele publice prevăzute la art. 1 alin. (2).

Expresia organism autonom de interes public nu coincide cu noțiunea de „instituție publică autonomă”, ci desemnează acele persoane juridice de drept privat autorizate de o autoritate publică să presteze un serviciu public, aflându-se sub supravegherea și controlul unei autorități publice.

Nefiind o persoană juridică de drept public, între Consiliul de mediere și reclamant nu se stabilesc raporturi juridice de drept fiscal și nu sunt aplicabile normele ce definesc noțiuni de drept fiscal. Nici taxa profesională pentru exercitarea profesiei de mediator nu constituie o taxă fiscală, astfel că argumentele vizând modul de stabilirea și justificarea taxelor fiscale nu pot fi primite și nu sunt pertinente.

Pentru a concluziona astfel, Curtea a avut în vedere și că raportul de drept material fiscal, definit la art. 16 alin. 2 din Legea nr. 207/2016, cuprinde totalitatea drepturilor și obligațiilor care apar în legătură cu creanțele fiscale, iar prin taxă, în sensul Codului de procedură fiscală, se înțelege prevalarea obligatorie, indiferent de denumire, realizată în baza legii, cu ocazia prestării unor servicii de către instituții sau autorități publice, fără existența unui echivalent între cuantumul taxei și valoarea serviciului. Același raționament și definiții au stat și la baza reglementării anterioare – OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală.

În consecință, instanța apreciază că taxa profesională pentru exercitarea profesiei de mediator stabilită prin art. 9 lit. b) din Hotărârea nr. 5/2007 nu contravine prevederilor art. 21 din Legea nr. 192/2006.

Referitor la **legalitatea art. 9 lit. n) din Hotărârea nr. 5/2007**, instanța constată că reclamantul nu detaliază criticile aduse acestui text, și întrucât art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 permite ca veniturile Consiliului de mediere să provină și din alte sume stabilite prin regulament, acest text nu a fost încălcat prin aceea că pârâtul a stabilit, prin chiar regulamentul de organizare, posibilitatea de a statua asupra altor taxe prin alte hotărâri, cât timp regulamentul permite acest fapt.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 4 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge ca neîntemeiată excepția de nelegalitate a art. 9 lit. b) și n) din Hotărârea nr. 5/13.05.2007 pentru aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere.

Referitor la excepția de nelegalitate a **Hotărârii Consiliului de Mediere nr.**

1.437/14.02.2009 privind deschiderea unui cont distinct pentru colectarea taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor, instanța reține că prin aceasta se reglementează modalitatea de punere în practică a încasării taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor, aspecte a căror nelegalitate nu poate fi constatată atât timp cât, pentru considerentele precedente, taxa ce urmează a se încasa în aceste conturi este legală. Se reține că reclamantul a contestat această hotărâre având în vedere caracterul accesoriu față de presupusa nelegalitate a taxei.

Se constată că prin Hotărârea / O nr. 20/31.05.2014, Consiliul de mediere a reglementat scopul achitării taxei anuale profesionale și activitățile ce se vor realiza din veniturile astfel încasate. De asemenea, la art. 4, sunt reglementate consecințele decurgând din neplata taxei anuale profesionale, respectiv dreptul Consiliului de mediere de a refuza mediatorului respectiv accesul la serviciile vizând pregătirea profesională a mediatorilor oferite de către pârât.

Potrivit preambulului, hotărârea a fost adoptată în vederea executării în concret a prevederilor art. 12 alin. 1 și 3, art. 20 lit. a) și f) și art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006, art. 9 lit. b), art. 18 lit. c) și art. 44 alin. 3 – 7 din Regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, precum și Hotărârile anterioare nr. 1307/2008 și nr. 196/2012, a căror legalitate a fost examinată mai sus.

Dispozițiile enunțate în preambulul hotărârii reglementează, așa cum arată și reclamantul, înscrierea mediatorilor autorizați într-un tablou și obligația Consiliului de mediere de a actualiza periodic acest tablou. Art. 20 lit. a) și f) din lege fac referire la atribuțiile Consiliului, în sensul că acesta are obligația să promoveze activitatea de mediere și să reprezinte interesele mediatorilor autorizați, precum și să întocmească și să actualizeze tabloul mediatorilor autorizați. Art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 precizează faptul că pârâtul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii, respectiv, din alte sume rezultate din activitatea Consiliului de mediere, stabilite prin regulament. Hotărârile nr. 1307/2008 și nr. 196/2012 reglementează perceperea unei taxe anuale de administrare a Tabloului mediatorilor, modificată apoi în taxa anuală profesională.

Este evident că reglementarea destinației acestei taxe și consecințele neplății ei, contrar susținerilor reclamantului, au legătură cu textele din preambul care stabilesc posibilitatea perceperii taxei și activitatea Consiliului pentru care se percepe, cea de administrare și actualizare periodică a Tabloului mediatorilor.

În consecință, motivul de nelegalitate invocat nu poate fi reținut, nefiind identificată vreo încălcare a textelor legale în executarea în concret a căroră a fost emisă hotărârea.

Nici aprobarea unui termen de grație pentru achitarea taxei anuale profesionale ori posibilitatea acordată mediatorilor de a solicita eșalonarea la plată a datoriilor restante, prin Hotărârea / O a Consiliului de mediere nr. 04/19.02.2016 nu aduce nici o încălcare a prevederilor legale aplicabile.

Și aici, instanța reține că reglementarea modalității de plată sau eșalonare constituie o atribuție a Consiliului de mediere, nesupusă unor limitări exprese prin lege. De altfel, reclamantul nici nu indică în ce fel contravine legii modalitatea de plată a taxei, ci invocă aspecte de nelegalitate decurgând din caracterul accesoriu al acestor reglementări față de pretinsa nelegalitate a taxei în sine.

În ceea ce privește art. 2 din această hotărâre, instanța constată că prin acesta se reglementează o abatere disciplinară și sancțiunea aferentă. Astfel, mediatorii care se fac vinovați de abaterea disciplinară constând în neîndeplinirea obligației de plată conform condițiilor art. 1, respectiv în termenul de grație ori în termenele de eșalonare acordate, li se va aplica sancțiunea disciplinară a suspendării conform art. 38 lit. e) din legea nr. 192/2006 și art. 31 alin. 2 lit. n) din Statutul profesiei de mediator.

Potrivit art. 38 lit. e) din legea nr. 192/2006, constituie abatere disciplinară săvârșirea altor fapte care aduc atingere probității profesionale. Faptele care aduc atingere probității profesionale se găsesc reglementate la art. 31 alin. 2 din Statutul profesiei de mediator, la lit.

n), stabilindu-se că este abatere disciplinară nerespectarea de către mediator a obligației de a achita taxa anuală profesională până la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează, pentru care se aplică sancțiunea suspendării din calitatea de mediator pe o perioadă de la o lună la 6 luni, după caz.

Instanța constată că, potrivit art. 20 lit. j) și k) din Legea nr. 192/2006, revine Consiliului de mediere atribuția și obligația de a adopta Codul de etică și deontologie profesională a mediatorilor autorizați, precum și normele de răspundere disciplinară a acestora, precum și de a aplica aceste norme.

În baza acestor atribuții legale, Consiliul a adoptat Statutul profesiei de mediator, ce conține norme de răspundere disciplinară a mediatorilor autorizați și întrucât Legea nr. 192/2006 a reglementat abaterile disciplinare care aduc atingere probității profesionale, cu titlu exemplificativ, Consiliul a stabilit în concret, în aplicarea legii, care sunt acele „alte fapte”, care aduc atingere probității profesionale, în speță - nerespectarea de către mediator a obligației de a achita taxa anuală profesională până la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează.

Nu se pot reține argumente valide în sensul că nerespectarea obligațiilor legale și statutare de către mediatorii autorizați nu pot fi apreciate ca fapte aducând atingere probității profesionale. Prin probitate profesională se înțelege *cinste, corectitudine, incoruptibilitate, integritate, lealitate, onestitate în exercitarea profesiei de mediator autorizat*. Ori, nerespectarea obligației de a achita taxele profesionale datorate nu poate fi considerată un exemplu de corectitudine și onestitate în exercitarea profesiei, din contră. Exercitarea profesiei de mediator presupune nu doar relația mediatorului cu clientul său, ci și relația acestuia cu formele de organizare ale profesiei, respectiv Consiliul de mediere.

Acordarea unui termen de grație sau de eșalonare a plăților restante rămâne la aprecierea Consiliului de mediere, nefiind încălcată nici o dispoziție legală, nici un text normativ nu prevede un termen ce nu poate fi depășit, iar stabilirea aplicării sancțiunii abia după trecerea acestor termene nu încalcă prevederile 31 alin. 2 lit. n) din Statutul profesiei de mediator, unde se prevedea un termen de plată mai scurt.

Pentru aceste considerente, în baza art. 4 din Legea nr. 554/2004, *instanța va respinge excepția de nelegalitate a Hotărârii / O a Consiliului de mediere nr. 04/19.02.2016.*

Referitor la excepția de nelegalitate a **art. 1 din Hotărârea nr. 1309/14.12.2008**, privind stabilirea taxelor de către Consiliul de mediere, instanța o va respinge ca neîntemeiată.

Prin aceasta au fost stabilite următoarele taxe contestate: taxa modificare a datelor în Tabloul mediatorilor, taxa de avizare a formei de exercitare a profesiei, taxa anuală de administrare a Tabloului mediatorilor, taxa de evaluare a formării ca mediator, taxa de avizare a formării ca mediator, taxa de avizare a unui program de formare inițială a mediatorilor, taxa de înscriere în Lista furnizorilor de formare autorizați, taxa de eliberare de certificate de absolvire a unui curs de formare inițială, taxă lunară de menținere în lista furnizorilor de formare autorizați, taxa de avizare a unui program de formare continuă, taxa de emitere a duplicatelor, taxa de reînscrisere în Tabloul mediatorilor.

Dintre acestea, legalitatea taxei anuale de administrare a Tabloului mediatorilor a fost examinată în considerentele de mai sus, în baza cărora instanța a constatat legalitatea ei. Pentru celelalte considerente, instanța apreciază ca fiind legale și taxele de modificare a datelor în Tabloul mediatorilor și de reînscrisere în Tabloul mediatorilor.

Referitor la celelalte taxe, la momentul adoptării Hotărârii nr. 1309/14.12.2008, art. 9 din Hotărârea nr. 5/2007 privind regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere avea următorul conținut:

Consiliul își acoperă cheltuielile de organizare și funcționare din venituri proprii după cum urmează:

b) taxe provenind din avizarea programelor de formare profesională a mediatorilor;

c) taxe provenind din avizarea programelor postuniversitare de nivel master în domeniul medierii;

- d) *taxe de înscriere în lista furnizorilor autorizați de formare profesională a mediatorilor;*
- g) *încasări din vânzarea materialelor proprii;*
- i) *alte venituri stabilite prin hotărâri ale Consiliului.*

Pe de o parte, o serie din taxele cuprinse în hotărârea contestată erau prevăzute expres de Hotărârea nr. 5/2007, iar pe de altă parte, Consiliul avea dreptul de a stabili și alte taxe prin hotărârile sale, sub condiția ca acele sume să rezulte din activitatea Consiliului, în acord cu art. 21 din Legea nr. 192/2006.

Curtea de apel reține că, potrivit art. 20 din legea nr. 192/2006, Consiliul de mediere desfășoară o amplă activitate în vederea perfecționării profesionale a mediatorilor autorizați, precum promovează activitatea de mediere și reprezintă interesele mediatorilor autorizați; elaborează standardele de formare în domeniul medierii, pe baza celor mai bune practici internaționale în materie; avizează programele de formare profesională a mediatorilor; întocmește și actualizează lista furnizorilor de formare a mediatorilor care au obținut autorizarea în conformitate cu cadrul legal existent în domeniul formării profesionale a adulților; supraveghează respectarea standardelor de formare în domeniul medierii.

Rezultă că taxele impuse prin art. 1 din Hotărârea nr. 1309/14.12.2008 reprezintă o taxă percepută pentru buna desfășurare a activității Consiliului în vederea perfecționării profesionale a mediatorilor autorizați, activitate prevăzută de lege, astfel că respectă prevederile de instituire a ei, reglementate la art. 21 lit. e din Legea 192/2006, respectiv reprezintă taxe impuse în condițiile Regulamentului de organizare și funcționare, iar sumele respective provin din activitatea desfășurată de Consiliu.

Fiind taxe stabilite în condițiile legii, instanța apreciază că Hotărârea nr. 1309/14.12.2008 este emisă cu respectarea actelor normative cu forță juridică superioară și în executarea în concret a legii, iar argumentele de nelegalitate invocate de reclamant nu pot fi reținute.

Pentru aceste motive, în baza art. 4 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge excepția de nelegalitate a Hotărârii nr. 1309/2008 emisă de pârât.

Examinând cu prioritate, în temeiul art. 248 C.p.c., excepția inadmisibilității cererii privind obligarea pârâtului de a nu mai emite pe viitor acte administrative cu conținut similar celor contestate, invocată din oficiu, instanța reține următoarele:

Din interpretarea sistematică a art. 1, art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, rezultă că acțiunea în contencios administrativ poate avea ca obiect fie anularea totală sau parțială a unui act administrativ, la care se poate adăuga și anularea operațiunilor administrative prealabile, fie încheierea, modificarea, interpretarea, executarea și încetarea contractului administrativ, fie obligarea autorității publice să emită un act administrativ, să elibereze un alt înscris sau să efectueze o anumită operațiune administrativă, fie obligarea autorității publice să execute un act administrativ emis anterior, fie obligarea autorității publice la plata de despăgubiri pentru prejudiciu produs ca urmare a conduitei sale.

Ori, obiectul prezentei acțiuni (pct. 4 din acțiune) îl constituie obligarea pârâtului de a nu emite în viitor un act administrativ individual, de stabilire a unor taxe, pretinzându-se o conduită generală din partea pârâtului sub aspectul stabilirii taxelor profesionale.

O astfel de cerere depășește cadrul procesual al Legii nr. 554/2004 și competența generală a instanței de judecată, întrucât ar presupune o imixtiune în procesul de reglementare și activitatea viitoare a autorității administrative. În consecință, o astfel de cerere, fără unul din obiectele concrete definite prin Legea contenciosului administrativ, este inadmisibilă.

Pentru aceste considerente, în temeiul art. 1, art. 8 și art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va admite excepția inadmisibilității cererii privind obligarea pârâtului de a nu mai emite pe viitor acte administrative cu conținut similar celor contestate, invocată din oficiu și, în consecință, respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamant cu acest obiect.

Examinând actele dosarului, cu privire la fondul pretențiilor deduse judecării, instanța reține următoarele:

Prin Hotărârea / O nr. 30/08.08.2016 emisă de Consiliul de mediere, s-a modificat art.

5 din Hotărârea nr. 196/25.02.2012 cu privire la cuantumul taxei anuale profesionale, de la 300 de lei la 400 de lei, pârâtul stabilind că plățile până la data de 31.12.2016 se vor face în acord cu prevederile Hotărârii nr. 196/2012.

Prin art. 3 din hotărârea contestată s-a stabilit că mediatorul cu o restanță mai mare de trei ani are obligația de a achita la zi debitul datorat până la 31 decembrie 2016. În caz contrar, fapta mediatorului se consideră abatere disciplinară și va fi supus cercetării disciplinare sub sancțiunea încetării calității de mediator. La suma restantă sunt stabilite penalități de întârziere de 0,01% pe fiecare zi de întârziere.

Prin art. 4 din aceeași hotărâre, s-a stabilit că mediatorul cu o restanță de până la trei ani are obligația de a achita la zi debitul datorat până la 31 decembrie 2016. În caz contrar, fapta mediatorului se consideră abatere disciplinară și va fi supus cercetării disciplinare sub sancțiunea suspendării din profesie pe o durată de la o lună la șase luni, după caz. La suma restantă sunt stabilite penalități de întârziere de 0,01% pe fiecare zi de întârziere.

Instanța reține că prin această hotărâre nu se stabilește obligația de plată a taxei anuale profesionale, stabilită anterior prin Hotărârea 196/2012, a cărei excepție de nelegalitate a fost respinsă mai sus, ci se majorează cuantumul acesteia de la 300 de lei la 400 lei, ceea ce nu încalcă prevederile legale, Consiliul având dreptul de a stabili cuantumul taxelor datorate, în temeiul art. 21 din legea nr. 192/2006 și a Regulamentului de organizare și funcționare propriu.

Ori, taxa profesională nu poate fi reținută ca nelegală, întrucât pârâtul putea stabili taxa art. 9 lit. b) din Regulament, examinat sub aspectul legalității prin prezenta hotărâre, coroborat cu art. 21 lit. e) din Legea nr. 192/2006 îi conferea dreptul de a stabili alte taxe prin hotărârile sale, sub condiția ca acele taxe să provină din activitatea desfășurată de pârât.

Ori, instanța reține că activitatea Consiliului, respectiv principalele sale atribuții se regăsesc reglementate la art. 20 din legea nr. 192/2006, printre care se numără și întocmirea și actualizarea tabloului mediatorilor autorizați, ținerea evidenței birourilor mediatorilor autorizați.

Așa cum s-a reținut în considerentele ce preced, taxa anuală profesională reprezintă o taxă percepută pentru buna desfășurare a activității consiliului constând în întocmirea și actualizarea tabloului mediatorilor autorizați, prevăzută de lege, astfel că respectă prevederile de instituire a ei, reglementate la art. 21 lit. e) din Legea 192/2006, respectiv este o taxă impusă în condițiile Regulamentului de organizare și funcționare și suma respectivă provine din activitatea desfășurată de Consiliu.

Fiind o taxă stabilită în condițiile legii, reglementarea modalității de plată constituie o atribuție a Consiliului de mediere, nesupusă unor limitări exprese prin lege. De altfel, reclamantul nici nu indică în ce fel contravine legii modalitatea de plată a taxei. În consecință, instanța apreciază că stabilirea modalității de plată a taxei nu contravine prevederilor legale în vigoare la momentul emiterii hotărârii, neputându-se identifica dispoziții normative contrare, având forță juridică superioară.

Instanța reține aceleași argumente, expuse pe larg la analiza excepției de nelegalitate a Hotărârii nr. 5/2007 privind regulamentul de organizare și funcționare a Consiliului de mediere, referitoare la calitatea pârâtului de organism autonom de interes public, ce nu se confundă cu noțiunea de instituție publică, precum și lipsa unui raport juridic fiscal între acesta și reclamant, dar și a inaplicabilității normelor de drept fiscal în speță.

Nici posibilitatea percepției de penalități de întârziere nu contravine vreunei dispoziții legale, perceperea de penalități reprezentând o formă de răspundere civilă, care în temeiul art. 42 din Legea nr. 192/2006, poate interveni pentru cauzarea de prejudicii prin încălcarea obligațiilor profesionale.

Referitor la sancțiunile aplicate, se reține că acestea sunt prevăzute de lege, respectiv art. 39 alin. 1 lit. c) și d) din Legea nr. 192/2006, Consiliul neimpunând alte sancțiuni decât cele reglementate prin acte normative cu forță juridică superioară.

Pe de altă parte, așa cum s-a reținut mai sus, potrivit art. 38 lit. e) din legea nr.

192/2006, constituie abatere disciplinară săvârșirea altor fapte care aduc atingere probității profesionale.

Faptele care aduc atingere probității profesionale se găsesc reglementate la art. 31 alin. 2 din Statutul profesiei de mediator, la lit. n), stabilindu-se că este abatere disciplinară nerespectarea de către mediator a obligației de a achita taxa anuală profesională până la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează, pentru care se aplică sancțiunea suspendării din calitatea de mediator pe o perioadă de la o lună la 6 luni, după caz.

Statutul a fost adoptat în baza art. 20 lit. j) și k) din Legea nr. 192/2006, ce stabilesc că revine Consiliului obligația de a adopta Codul de etică și deontologie profesională a mediatorilor autorizați, normele de răspundere disciplinară a acestora, precum și de a aplica aceste norme.

În baza atribuțiilor conferite de lege, Consiliul a adoptat Statutul profesiei de mediator, ce conține norme de răspundere disciplinară a mediatorilor autorizați și întrucât Legea nr. 192/2006 a reglementat abaterile disciplinare care aduc atingere probității profesionale, cu titlu exemplificativ, Consiliul a stabilit în concret, în aplicarea legii, care sunt acele „alte fapte”, care aduc atingere probității profesionale, în speță - nerespectarea de către mediator a obligației de a achita taxa anuală profesională până la data de 31 decembrie a anului fiscal pentru care această taxă se datorează.

Nu se pot reține ca valide argumente în sensul că nerespectarea obligațiilor legale și statutare de către mediatorii autorizați nu pot fi apreciate ca fapte aducând atingere probității profesionale. Prin probitate profesională se înțelege *cinste, corectitudine, incoruptibilitate, integritate, lealitate, onestitate în exercitarea profesiei de mediator autorizat*. Ori, nerespectarea obligației de a achita taxele profesionale datorate nu poate fi considerată un exemplu de corectitudine și onestitate în exercitarea profesiei, din contră. Exerțarea profesiei de mediator presupune nu doar relația mediatorului cu clientul său, ci și relația acestuia cu formele de organizare ale profesiei, respectiv Consiliul de mediere.

Referitor la Hotărârea / O nr. 31/08.08.2016 a Consiliului de mediere, instanța reține că reclamantul aduce critici de nelegalitate vizând înființarea unui Corp Profesional al Mediatorilor din Județ. Reclamantul apreciază că un asemenea corp profesional nu poate sta ca temei pentru efectuarea de noi cheltuieli, în vederea susținerii administrative ale acestuia, precum și că se creează astfel un aparat administrativ în afara prevederilor Legii nr. 192/2006, cu singurul scop de a colecta taxe.

Examinând dispozițiile legale, instanța constată că în temeiul art. 17 alin. 2 din Legea nr. 192/2006, Consiliul de mediere se organizează și funcționează potrivit prevederilor Legii 192/2006, precum și ale regulamentului său de organizare și funcționare.

Ori, art. 20 lit. m din Legea nr. 192/2006, dă în competența Consiliului de mediere de a adopta regulamentul privind organizarea și funcționarea sa, iar prin Regulament, pârâtul a prevăzut, la art. 16 alin. 1 lit. a, atribuția de a adopta Statutul profesiei de mediator.

Pe de o parte, în temeiul art. 24 din Legea nr. 192/2006, mediatorii se constituie în asociații profesionale locale și naționale, având drept scop reprezentarea intereselor profesionale și protejarea statutului lor.

Pe de altă parte, prin art. 55 - 56 din Statutul profesiei de mediator, publicat în Monitorul Oficial nr. 570/30.07.2015, profesia de mediator se organizează în baza legii, dar și a statutului profesiei de mediator, statut ce reglementează Corpul profesional al mediatorilor din România ca fiind constituit din totalitatea mediatorilor autorizați, iar Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizați din Județ, fără personalitate juridică, patrimoniu și buget propriu, compus din toți mediatorii care au sediul profesional principal înregistrat în județul respectiv.

Din Statutul profesiei de mediator, art. 56 - 64, rezultă că organele de conducere ale Corpului Profesional al Mediatorilor Autorizați din Județ au atribuții în dezvoltarea și promovarea profesiei de mediator, în organizarea ei, precum și consolidarea bugetului profesiei, dar și atribuții vizând pregătirea profesională continuă a mediatorilor și facilitarea desfășurării cursurilor.

Totodată, prin art. 53 din Statut s-a stabilit în sarcina Consiliului de mediere atribuția de a mandata organele de conducere a C.P.M.J., în baza unui contract de mandat, cu atribuțiile precizate în Statut, dar și de a sprijini, coordona, supraveghea și controla activitatea desfășurată de organele de conducere a C.P.M.J.

În baza acestor prevederi, menționate în preambulul hotărârii contestate, și a contractului de mandat încheiat, pârâtul a stabilit ca organele de conducere C.P.M.J. să procedeze la recuperarea taxelor anuale profesionale, în temeiul atribuției acestora privind consolidarea bugetului profesiei (art. 61 din Statut), precum și că se alocă 10% din suma colectată către C.P.M.J. în vederea susținerii cheltuielilor de ordin administrativ.

În consecință, se observă că prin hotărârea contestată nu se înființează Corpul Profesional al Mediatorilor Autorizați din Județ, ci aceștia i se detașiază atribuțiile privind consolidarea bugetului profesiei, prevăzute deja prin Statutul aprobat anterior prin Hotărârea nr. 39/2015 emisă de pârât, prin care se și înființează C.P.M.J.

Față de aceste considerente, Hotărârea / O nr. 31/08.08.2016 a Consiliului de mediere respectă actele normative și administrative, în baza cărora a fost emisă, respectiv Legea nr. 192/2006 și Statutul profesiei de mediator.

În consecință, pentru aceste considerente, în temeiul art. 18 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge ca neîntemeiată acțiunea vizând anularea Hotărârii / O nr. 30/08.08.2016 și a Hotărârii / O nr. 31/08.08.2016, ambele emise de Consiliul de mediere, apreciind că răspunsul la procedura prealabilă este legal și temeinic, față de considerentele expuse mai sus.

Referitor la cererea vizând obligarea pârâtului la plata de daune morale către reclamant, pentru prejudiciu de imagine, instanța reține că această cerere are caracter accesoriu față de acțiunea în anulare a hotărârilor Consiliului de mediere.

Pe de o parte, instanța a constatat că hotărârile contestate au fost emise cu respectarea dispozițiilor legale și a actelor administrative, cu forță juridică superioară, în vigoare la momentul adoptării lor.

Pe de altă parte, prin nici o probă nu s-a dovedit cum a fost afectată imaginea reclamantului prin crearea unei imagini publice deformate, în sens negativ, dat fiind că hotărârile contestate nu au fost anulate.

În consecință, în temeiul art. 18 alin. 3 din Legea nr. 554/2004, instanța va respinge ca neîntemeiată cererea în despăgubiri a reclamantului.

Referitor la cheltuielile de judecată solicitate de reclamant, acestea vor fi respinse, având în vedere prevederile art. 453 C.p.c., potrivit cărora este îndreptățită la acestea numai partea căreia i s-a admis în tot sau în parte acțiunea, nu și partea care cade în pretenții. În temeiul aceluiași text normativ, instanța va constata că pârâtul nu a solicitat cheltuieli de judecată în această fază procesuală.

PENTRU ACESTE MOTIVE ÎN NUMELE LEGII HOTĂREȘTE:

RESPINGE ca neîntemeiată excepția de nelegalitate a art. 9 lit. b) și n) din Hotărârea nr. 5/13.05.2007 pentru aprobarea regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului de mediere.

RESPINGE ca neîntemeiată excepția de nelegalitate a Hotărârilor Consiliului de Mediere nr. 1307/14.12.2008, nr. 1309/14.12.2008, nr. 1437/14.02.2009, nr. 196/25.02.2012, nr. 20/31.05.2014 și nr. 04/19.02.2016.

ADMITE excepția inadmisibilității cererii privind obligarea pârâtului de a nu mai emite pe viitor acte administrative cu conținut similar celor contestate, invocată din oficiu și, în consecință, respinge ca inadmisibilă acțiunea formulată de reclamant cu acest obiect.

RESPINGE ca neîntemeiată acțiunea (punctele 1, 2, 3 și 6) formulată de reclamantul **DANCIU IOAN VIOREL**, domiciliat în

în contradictoriu cu pârâul **CONSILIUL DE MEDIERE**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 88 B, sector 1.

RESPINGE cererea reclamantului privind obligarea pârâtului la plata cheltuielilor de judecată.

Cu recurs în 15 de zile de la comunicare, la Înalta Curte de Casație și Justiție, recurs ce se depune la Curtea de Apel Oradea.

Pronunțată în ședință publică azi, 14.07.2017.

Judecător,
Carmen ORBAN

Grefier,
Camelia BASU

Red Sent. C.Orban/25.07.2017

Dact C.Basu / 4 ex/25.07.2017

Emis 2 com:

- **DANCIU IOAN VIOREL**,
- **CONSILIUL DE MEDIERE**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 88 B;

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL ORADEA
Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal

ÎNCHEIERE

Ședința publică din data de 29 iunie 2017

Completul compus din:

Președinte: Carmen ORBAN - judecător

Camelia BASU- grefier

Pe rol soluționarea acțiunii în contencios administrativ, primă instanță, formulată de **reclamantul DANCIU IOAN VIOREL**,

în contradictoriu cu **pârâtul CONSILIUL DE MEDIERE**, cu sediul în București, Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 88 B; având ca obiect: anulare act administrativ.

La apelul nominal făcut în ședință publică se prezintă reclamantul; lipsă fiind pârâtul.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de ședință prin care s-au evidențiat părțile, obiectul litigiului, stadiul procesual și modul de îndeplinire a procedurii de citare, arătându-se că acțiunea este legal timbrată; *la dosar pârâtul a înregistrat, la data de 14 iunie 2017 și reclamantul la data de 23 iunie 2017 răspuns la solicitarea instanței cu privire la excepția inadmisibilității invocării excepției de nelegalitate; prin Serviciul Registratură a parvenit la dosar, la data de 29 iunie 2017, note de ședință formulate de reclamant; după care:*

Instanța, procedează la identificarea reclamantului care, se identifică

Instanța, pune în discuție lămurirea primului punct și al celui de-al doilea din cererea de chemare în judecată, în care se precizează că se solicită, pe lângă anularea unei hotărâri a Consiliului de mediere, și a tuturor prevederilor cuprinse în actele administrative emise de Consiliul de Mediere care fac referire la taxa anuală profesională, cât și a tuturor actelor subsecvente anulării hotărârii nr. 31/2016.

Reclamantul arată că anexat cererii de chemare în judecată a depus două hotărâri O 30 și 31 pronunțate în luna august 2016, iar în excepția pe care a ridicat-o a enumerat celelalte acte.

La întrebarea instanței, reclamantul arată că înțelege să conteste aceste acte, enunțate generic la pct. 1 și 2, pe calea excepției de nelegalitate, pentru că la momentul autorizării sale-anul 2010- nu avea cunoștință de aceste acte; unele dintre ele fiind anterioare acestui moment.

Instanța, pune în discuție inadmisibilitatea excepției de nelegalitate față de caracterul de act normativ sau individual, invocată din oficiu la termenul anterior.

Reclamantul apreciază că excepția invocată de instanță nu operează în cauza de față pentru că actele normative au caracter general, în schimb actele administrative individuale sunt pliate pe un anumit domeniu, restrâns, iar actele contestate în cauză pe cale de excepție de nelegalitate au caracter de acte individuale administrative care au ca obiect o profesie strict delimitată, așa cum a precizat și Consiliul de Mediere, fiind vorba de mediatori autorizați.

Instanța, în urma deliberării, respinge excepția inadmisibilității invocării excepției de nelegalitate, apreciind că hotărârile contestate constituie acte administrative individuale care, potrivit art. 4 din Legea nr. 554/2004 pot fi contestate pe calea excepției de nelegalitate,

întrucât au fost emise în executarea, în concret, a Legii nr. 192/2006, vizând organizarea și funcționarea unui organism autonom, cu personalitate juridică- Consiliul de Mediere- adresându-se astfel unei persoane determinate.

La interpelarea instanței, referitor la faptul că la momentul invocării excepției de nelegalitate a solicitat suspendarea acțiunii în anulare până la soluționarea excepției, reclamantul arată că *nu mai susține această cerere.*

Instanța, din oficiu, pune în discuție admisibilitatea punctului 4 din acțiune - „obligarea pârâtului ca pe viitor să nu mai emită acte administrative cu asemenea conținut”- față de obiectul lui.

Reclamantul, arată că în acest punct 4 s-a referit la faptul ca pe viitor Consiliul de Mediere să nu mai emită acte administrative cu caracter individual, care încearcă să adauge sau să modifice un act normativ asupra căruia Consiliul de Mediere nu are niciun drept să intervină deoarece singurul organism în România să emită sau să modifice acte normative este Parlamentul, Guvernul și alte autorități care sunt prevăzute în lege; Consiliul de mediere trebuind, doar, să gestioneze profesia de mediator.

La întrebarea instanței reclamantul arată că nu mai are alte cereri sau alte probe de propus înafara de cele care se află la dosarul cauzei.

La interpelarea instanței, reclamantul arată că a solicitat daunele morale, în cuantum de 10.000 lei, care reprezintă despăgubiri morale pentru prejudiciu de imagine a profesiei de mediator.

Constatând că nu mai sunt alte cereri de formulat și că nu mai sunt alte incidente de soluționat, potrivit art 392 Cod procedură civilă declară deschise dezbaterile și acordă cuvântul asupra excepției de nelegalitate și asupra acțiunii.

Reclamantul solicită admiterea excepției de nelegalitate a actelor administrative enumerate în excepția pe care a formulat-o, iar cu privire la cererea de chemare în judecată admiterea acesteia așa cum a fost formulată; cu cheltuieli de judecată reprezentând taxa judiciară de timbru; solicită acordarea unui termen pentru a depune concluzii scrise.

Instanța consideră ca au fost lămurite toate împrejurările de fapt și temeiurile de drept ale cauzei și declară închise dezbaterile, reținând cauza pentru deliberare și pronunțare; urmând ca soluția să fie pusă la dispoziția părților prin mijlocirea grefei instanței.

CURTEA DE APEL

În vederea deliberării și pronunțării hotărârii cât și pentru a da posibilitatea părților de a depune concluzii scrise,

DISPUNE: ANIA

Amână pronunțarea pentru data de **14 iulie 2017, cam. 61, ora 14.00**

Data în ședința publică, azi 29 iunie 2017.

Judecător,
Carmen ORBAN

Grefier,
Camelia BASU

Red înch C.Basu/ 10.07.2017